

Uusi Kirkkonummilehti 08/2022

RAKENTAMISEN KAUNEUS JA KANKEUS

Suomi on tuhansien järvien maa, kuten myös miljoonien rakennuksien maa. Löytyy vanhaa ja perinteikästä puutaloa kaupunkien idyllisissä vanhoissa keskustoissa. Löytyy kunnantaloja sekä kouluja, päiväkoteja, terveyskeskuksia ja muita vastaavia palvelurakennuksia. Asuinrakennuskanta koostuu eri ikäkausien omakoti- ja rivitaloista, ja kerrostalot ovat vanhempaa laatikkomallista ja uutta innovatiivista ja korkeaa mallia. Suomessa on totuttu asumaan väljästi, luonnonkauniisti ja jopa pitkän matkan päässä palveluista. Ja tämä on ollut mahdollista, koska menneet ajat ovat antaneet tontinomistajille melko vapaat kädet mistä milloinkin lohkoa itselleen sopivat rakennuspaikat. Kaavoitusosastot ympäri Suomea ovat olleet suopeita niin rakennuksien koon kuin sijoittumisen osalta. Ennen vanhaan rakennuskustannukset ovat olleet maltilliset ja autolla on helposti päässyt paikkaan kuin paikkaan.

Ajat ovat muuttuneet, ja muuttuvat edelleen kovaa. Maalaistyyllisen kuntamme rakenne korvataan keskustojen osalta tiiviillä yhdyskuntarakentamisella, jossa mennään pienkaupunkimaisuutta kohti. Yleistasolla todettakoon, että siinä missä ennen vanhaan mentiin yksittäisen ihmisen tahto edellä, niin nyt mennään maapallon hyvinvointi, luonto ja EU edellä. Suuret melko ehdottomat linjat ovat vahvasti vaikuttamassa kuntien kaavoitusmonopoliin ja maanomistajien asemaan. Esimerkiksi Kirkkonummella suurten kaupunkien ajama MAL-sopimus (Maankäyttö, Asuminen, Liikenne) ja kuntamme hiilineutraaliustavoitteet määräävät hyvin paljon tulevaa maankäyttöä ja rakentamista.

Edellä mainitut asiat tarkoittavat, että on kaavoitettava viisaasti ja vastuullisesti niin, että leijonaosa uudesta asuintuotannosta tulee sijoitettavaksi ensisijaisille kasvuvyöhykkeille lähelle kuntakeskuksia ja palveluja. Ihmisiä kannustetaan jättämään fossiiliautonsa kotiin ja kulkemalla vihreillä julkisilla liikennevälineillä, kävellen tai pyöräillen. Ja jos satumme omistamaan maata, niin ei ole enää itsestänselvyyttä, että tontille saisi rakennuslupaa. Voihan olla, että juuri tämän tontin metsää on syytä suojella, tai turvattava liito-oravan tai viitasammakon elinpiiri. Monelle pellolle ei ole enää sopiva rakentaa, koska nämä saattavat olla perinnemaisemia ja näin ollen suojeltu rakentamiselta ja ympäristön muuttumiselta. Luonnon monimuotoisuuden turvaaminen asettaa rajoituksia haja-asutusalueiden rakentamiselle, ja liian lähelle vedenrajaa ei saa sijoittaa taloja.

Sen lisäksi rakentamistarvikkeiden hinnat, kuten niiden kuljetuksetkin, ovat pilvissä, rakennat sitten uutta tai saneeraat vanhaa. Puu on muuttumassa luksustuotteeksi, ja inflaatio pitää huolen siitä, että rahoille saa vähemmän vastinetta koko ajan.

Herääkin kysymys, olivatkohan entiset ajat paremmat? Minusta kolikolla on molemmat puolensa; eli vastaus on samalla sekä kyllä, että ei. Nykytilanteessa pidän siitä, että vaalimme yhdyskuntarakenteen järkevyyttä luontoa kunnioittaen, kun pyrimme pääsääntöisesti rakentamaan sinne, missä palvelut ovat lähellä ja julkiset kulkuyhteydet hyvät. Mutta samalla on myös erityisen tärkeää, että meidän on mahdollistettava ja turvattava haja-asutusalueiden viisas rakentaminen ja elinvoima, sekä mahdollistettava maanviljelijöiden elinkeinot ja maanomistajien tasavertainen kohtelu. Ja koska rakentamisen ja erityisesti korjausrakentamisen kulut ovat isot, niin minusta on hyvää, että rakennukset suunnitellaan ja optimoidaan pitkää ikää, pientä hiilijalanjälkeä ja järkeviä ylläpitokuluja silmällä pitäen.

Monimutkainen yhtälö nykyään, mutta yksi asia on varma. Rakentaminen ei Suomesta lopu..

Kim Liljequist

Tuntematon poliitikko, RKP

www.kimmen.info | kim.liljequist@kirkkonummi.fi | 050-337 2555